

**UCHWAŁA NR LXVII/595/2023
RADY MIASTA I GMINY WRONKI**

z dnia 30 listopada 2023 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańców gminy Wronki na Burmistrza i Zastępcę Burmistrza Miasta
i Gminy Wronki**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.) w związku z art. 229 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) Rada Miasta i Gminy Wronki uchwala, co następuje:

§ 1. Wniesioną w dniu 27 października 2023r. do Rady Miasta i Gminy Wronki skargę na Burmistrza Miasta i Gminy Wronki i jego Zastępcę uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Miasta i Gminy Wronki zawiadomi skarżących.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
i Gminy Wronki

Piotr Władysław Rżyski

Dnia 27 października 2023 r. do Rady Miasta i Gminy Wronki wpłynęła kolejna skarga małżeństwa, dwójki mieszkańców gminy Wronki. Skargę według właściwości przekazał Radzie Główny Inspektor Sanitarny. Z analizy skargi przeprowadzonej przez Głównego Inspektora Sanitarnego wynika, że przedmiotem skargi jest likwidacja w 2007r. zbiornika bezodpływowego na nieczystości ciekłe wybudowanego ze środków prywatnych. Jak zaznacza Główny Inspektor Sanitarny, z treści pisma skarżących można wywnioskować, że likwidacja ww. zbiornika przez Burmistrza Miasta i Gminy Wronki, według wnoszących skargę stanowić ma przekroczenie prawa (cyt. „przestępstwo”), z uwagi na fakt, że wybudowany wówczas zbiornik przez skarżących sfinansowany został nie ze środków publicznych, lecz prywatnych środków skarżących.

Przewodniczący Rady Miasta i Gminy Wronki skierował skargę do Komisji Skarg Wniosków i Petycji.

Komisja na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2023 r. stwierdziła, że w skardze, mieszkańcy po raz kolejny wyrażają swoje niezadowolenie związane ze sprawą zbiornika bezodpływowego na terenie nieruchomości będącej współwłasnością skarżących.

W skardze mieszkańcy nie wskazali żadnych nowych informacji, faktów ani okoliczności, które nakazywałyby przyjęcie przez Radę Miasta i Gminy Wronki innego stanowiska, niż przyjęte w wielu poprzednich uchwałach, a było ich kilkanaście. Pierwszą uchwałę w przedmiotowej sprawie podjęła Rada w dniu 26.01.2017r. w uchwale nr XXX/266/2017.

Przypomnienia skarżącym wymaga fakt, że Burmistrz, jak również jego Zastępca nie wydawali nakazu rozbioru zbiornika bezodpływowego skarżących, a ten zbiornik rozebrali oni sami.

Zdaniem skarżących, Burmistrz i jego Zastępca dopuścili się przestępstwa z art. 231 kk, czyli nadużycia uprawnień. Takie gołosłowne stwierdzenie jest ewidentnym pomówieniem z art. 212 § 1 k.k. kwalifikującym się do zawiadomienia Prokuratury o popełnieniu przez skarżących przestępstwa. Cechą przestępstwa określonego w art. 212 § 1 k.k. jest zachowanie sprawcy polegające na pomawianiu, tj. przypisywaniu pomawianym czegoś, co jest oceniane negatywnie i co w konsekwencji może doprowadzić do jego poniżenia w opinii publicznej lub może narazić go na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Nie wyczerpuje znamion zniesławienia tylko zachowanie polegające na wyrażaniu opinii w ramach wykonywania uprawnień i obowiązków, z wyjątkiem sytuacji, gdy są one świadomie nieprawdziwe, a formułujący je działa w zamiarze ugodzenia w dobre imię lub podważania zaufania do osoby opiniowanej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2023 r. sygn. akt: I ZI 32/22).

Przedmiotem ochrony przepisu art. 212 § 1 k.k. jest cześć i godność osoby pomawianej o postępowanie lub właściwości, które są sprzeczne z prawem oraz np. o brak kompetencji lub zdolności do wykonywania danego zawodu. Prawo do krytyki nie może być utożsamiane z prawem do zniesławiania, a krytyczne oceny powinny być wyrażone w odpowiedniej formie, zwłaszcza gdy nie są wyrażane w sposób spontaniczny lub w toku szybkiej wymiany słów, a w sposób zaplanowany i przemyślany (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2022 r. sygn. akt: I DI 10/22).

Jak stanowi art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowią skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia, tj. Rada może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżących. I tak Rada będzie postępować.